

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 grudnia 2015 r.
zażalenia **J. Ż.** uniewinnionej od popełnienia przestępstwa z art. 231 § 2 k.k. i art.
271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w T. z
dnia 26 października 2015 r., w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia na
zarządzenie Przewodnic odmawiające przyjęcia kasacji

p o s t a n a w i a:
uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Podstawą odmowy przyjęcia zażalenia J. Ż., wniesionego na zarządzenie z dnia 18 września 2015 r. odmawiające przyjęcia kasacji, legło stwierdzenie, że składając to zażalenie w dniu 6 października 2015 r., uchybiła ona 7-dniowemu terminowi zawitemu do wniesienia tego środka, biegnącemu od daty doręczenia jej zarządzenia w dniu 28 września 2015 r.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie skarżąca wniosła o sprawdzenie kwestii uchybienia terminowi podnosząc, że otrzymała z Sądu Okręgowego szereg pism i jej zdaniem terminu do wniesienia zażalenia nie przekroczyła.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie na odmowę przyjęcia środka odwoławczego na zarządzenie odmawiające przyjęcia kasacji okazało się zasadne.

Analiza stanu sprawy prowadzi do wniosku, że w zaskarżonym zarządzeniu trafnie podano zarówno datę doręczenia J. Ż. zarządzenia o odmowie przyjęcia

kasacji – w dniu 28 września 2015 r. (k. 1784), jak i nadania przez nią, zgodnie z datą stempla pocztowego na kopercie, pisma zatytułowanego „zażalenie na zarządzenie z dnia 18 września 2015 r.” – w dniu 6 października 2015 r. (k. 1787-1788). Stąd i trafnie na tej podstawie skonkludowano o przekroczeniu przez skarżącą, w nadanym tego dnia piśmie, 7-dniowego terminu do wniesienia zażalenia. W omawianym zarządzeniu przeoczono jednak, że poza powyższym J. Ż. wniosła również drugie pismo, zatytułowane identycznie jak wyżej, tj. „zażalenie na zarządzenie z dnia 18 października 2015 r.”, tyle tylko, że uczyniła to w dniu 5 października 2015r. (k. 1785-1766). Przeoczenie to wynikało zapewne z zasugerowania się faktem, że w tym samym dniu 28 września 2015 r. J. Ż. doręczono także postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 16 września 2015 r., o połączeniu do wspólnego rozpoznania spraw (k. 1781-1782 oraz k. 1783). Nie zmienia to jednak wnioskowania, że J. Ż., nadając zażalenie w dniu 5 października 2015 r. na wskazaną w tym piśmie decyzję procesową, nie uchybiła 7-dniowemu terminowi do jego wniesienia. Z powyższych powodów Sąd Najwyższy stwierdził, że rozpoznawany środek odwoławczy okazał się skuteczny; zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na odmowę przyjęcia kasacji okazało się wadliwe, co prowadzić musiało do podjęcia decyzji o jego uchyleniu.

W związku z widocznym dążeniem skarżącej do wniesienia kasacji przez podejmowanie kolejnych czynności procesowych, które wywołują kolejne w tym przedmiocie decyzje procesowe, na marginesie warto zauważyć, że sensowność wszystkich tych postępień budzi zastrzeżenia, gdy zważyć na brak po stronie Jolanty Żak *gravamen* do wystąpienia z tym środkiem zaskarżenia (art. 518 k.p.k. w zw. z art. 425 § 3 k.p.k. zd 1), skoro dotyczy on wyroku Sądu odwoławczego, którym utrzymano w mocy uniewinniający ją wyrok Sądu I instancji, przy obciążeniu Skarbu Państwa w całości (w postępowaniu odwoławczym na zasadzie słuszności) kosztami procesu.

kc

